

Sellest lehest loed:

Pühapäevakool- mis elukas see veel on?.....	lk.3
KÕE tegemistest.....	lk.3
Rebaste ristimine või alandamine?.....	lk.4
"Siin me oleme" ehk pedagoogid Saaremaal.....	lk.6
Abiturientide põnev kooli algus.....	lk.7
Õpetajate päevast.....	lk.8
<i>Näidend</i> "Faust".....	lk.9
"Mina olin siin".....	lk.9
Stiilinädalast.....	lk.9
Fantaasiajutud 4.klassi poistelt.....	lk.10
Üks päev Kullamaa Keskkoolis.....	lk.12

Sügis. Kool. Mõtted.

Valget aega jääb iga päevaga üha vähemaks ning õhtud saavad varem. Peale selle on juba päris jahe-sügis on kindlasti kohal ning puudelt langenud lehtedega on palju toimetamist.

On ka teistsuguseid lehti, mida tuleb toimetada. See leht, mis on praegu Sinu soojade käte vahel, on Kõmu 40. väljaanne. Omamoodi juubel, kas pole?

Arvan, et meie koolilehe ilmumisele on vähemal või rohkemal määral aidanud kaasa iga õpilane. Ka Sina, kuigi Sa võib-olla pole kunagi Kõmule kirjutanud või joonistanud ning said alles täna teada, et meil oma ajaleht on. See ei loe. Koolielu mõjutavad ju kõik ja just seda Kõmu kajastabki.

Aitäh kõigile, kes on siiani kaasa aidanud ja kes kunagi plaanivad seda teha. Kõmu ootab alati teie ettepanekuid, jutukesi, pilte ja muid loometöid.

Kniks!

Peatoimetaja Kadi Kivi
koolilehtkomu@hotmail.ee

Aitäh aitajaile!

Eha Eindorf
Heli Mäe
Elle Palmpuu
Ervin Rannik
Õnnela Palmiste
Tõnis Välis
Marianne Neigaus
Getter Uusmaa
Karl-Kevin Luts
Maila Alpius
Kristiina Rogenbaum
Kristiina Raudnagel
Anna-Kaia Kikkas
Jaanus Ratas
Annika Märk
Janno Allika
Bruno Laande
Mariel Salumaa
Abituriendid

xxx

Pühapäevakool- mis elukas see veel on?

Alates 6. oktoobrist on põhikooli õpilastel võimalus kauem koolis viibida. Kolmel päeval nädalas saab tegeleda mõne huvitava hobiga, näiteks jõusaalis musklit pumbata, loodusringis tarkust koguda, põnevaid mängu mängida, nuputamisingis ajusid ragistada, orienteerumisingis seiklemisnippe õppida, laulda ja filme vaadata. Peale hobitegevust järgneb õppimistund.

Kogu selle suure ürituse lükkas käima professionaalne projektikirjutaja Mai Jõevee.

Tema hankis rahad, rääkis pehmeks kolleegid ja pani tegutsema õpilased. Minulgi on võimalus kaasa lüüa: olen 6.-9. klassi õpilastele õppimistunnis moraalseks toeks. Hästi kasulik saan olla siis, kui tehakse inglise keele harjutusi, teistes ainetes teen, mis suudan. Ühe korra on selline huvitav õppimistund juba olnud ja mulle küll meeldis, lausa nostalgia tuli peale, sest oli selline pikapäevakool minugi lapsepõlves, põhirõhk oli muidugi õppimisel.

Praegu tundub küll, et lastele ka meeldib see pikapäeva värk ja katsume ikka kevadeni vastu pidada.

Kullamaa õpilasesinduse tegemistest

Kooliaasta on juba ammu alanud ning õpilasesindus oma tööd alustanud. Sel aastal on plaanis jätkata väiksemate kampaaniate ("Pese käsi!" jms) korraldamist. Suuremad üritused, mida plaanime läbi viia, on järgmised:

- vihmavarjupidu algklassidele novembris
- jõululaat detsembris
- õpilasesinduse tutvustusnädal jaanuaris
- Kooliball 2009 aprillis

Peale nende toimub muidugi hulgaliselt väiksemaid üritusi, millest saavad osa võtta nii suured kui väikesed.

KÕE soovib teile ilusat ja tegusat kooliaastat!

Maila Alpius

KÕE koosseis

Koosoleku juhataja: Piret Kollo

President: Maila Alpius

Asepresident: Jolanda Lipu

Hoolekogu liige: Getter

Uusmaa

Protokollija: Sandra Pärnpuu

Liikmed:

Tauri Kollo

Ott Luts

Anne-Liis Maasing

Hegert Leidsalu

Silvia Müür

Marianne Neigaus

Kristiina Raudnagel

Martin Mihk

Jaanus Ratas

Rebaste ristimine või alandamine?

8. oktoobril ristiti meie koolis rebaseid. Selleaastased rebaseid arvavad, et see traditsioon on oma piiridest välja kasvanud. Nad tunnevad, et kogu päev oli nende jaoks täis alandusi ja asi oli lustist kaugel.

10. klassi õpilaste emotsioonid ja mõtted võtab kokku Karl-Kevin Luts:

Tegu oli väga raske ja alandava päevaga noorte rebaste jaoks. Päeva jooksul pidid 10. klassi õpilased täitma ebainimlikke ülesandeid, mis olid endiste rebaste arust lihtsalt naljad. Antud ülesanded olid haiged igas mõttes, peale selle kestis see jama kogu koolipäeva ja isegi peale kooli.

Õhtul toimus nn järelretsimine või *afterparty*, mis oli päevasest "ristimisest" veelgi võikam. Vaesed rebaseid pidid taluma rohkem alandusi kui keegi meist oleks osanud arvata. Me pidime üle elama 7 jubedat kontrollpunkti, millest ükski ei mahtunud inimlikkuse piiridesse.

Esimeseks kontrollpunktiks oli suuga vee seest surnud kilu otsimine ja pea kastmine jahu sisse.

Teises punktis pidime paarilisega võidu jooksuma. Kes teiseks jäi, pidi sööma hapukoore, majoneesi ja küüslaugu segu. Kes teiseks jäi pidi sööma pitsat, mille põhjaks oli soolane pannkook. Sellest, mis jubedus seal peal oli, ma täpselt aru ei saanud.

Kolmas punkt oli teistest jubedam. Nägu tuli toppida kaussi ja majoneesi seest tuli jälle kilu otsida. Sellel ajal, kui näoga sees olid, loobiti muna vastu pead lõhki.

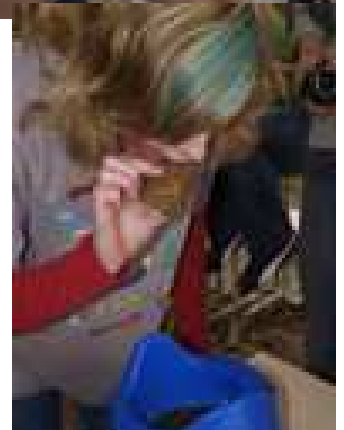
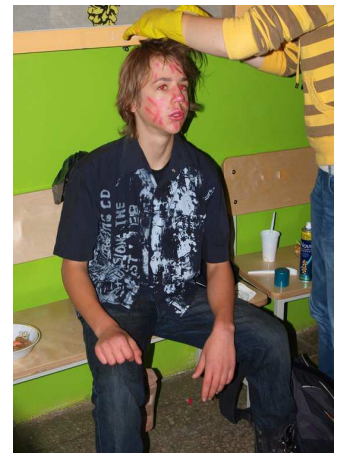
Neljandas punktis oli mäest alla laskmine läbi lõga. Kui alla lasid, seisis Martin Mihk kõrval ja pigistas apelsini või mandariini mahla peale.

Viiendas punktis seoti silmad kinni ja anti nõ vihmausse, milleks olid kiirnuudlid mingisuguse lõgaga. Öökima ajas see kindlasti kõiki.

Kuues punkt kujutas endast mingi kokteili joomist. Kindlalt ei oska rebaseid öelda, millest see koosnes. Kellele maitstes, see jõi veel juurde. Kellele mitte, sülitas välja.

Seitsmes punkt oli kõige tipp: pealagi tuli kasta kisselli ning seejärel jahu sisse.

Terve päev oli 10ndale klassile alandav. Nii päevane kui ka õhtune "ristimine". Järgmine aasta, kui meie kord on rebaste ristimine korraldada, tuleb see kindlalt palju mõistlikum ja rebaste alandamine jääb ka ära.

11. klassi õpilase Getter Uusmaa nägemus päevast on selline:

R
e
b
a
s
t
e

r
e
t
s

Hommikul läksime meie, 11. klassi õpilased, natuke varem kooli kui bussid jõudsid. Valmistasime veel asju ette, et ikka igapäevale saaks temanimeline särk selga või põll ette. Tüdrukute särkide ja poiste põlledel olid kirjutatud sõnad, mis iseloomustasid nende kandjaid.

Kairi ja Kätlin hoolitsesid selle eest, et saaks kena meigi neile näole.

Getter ja Mary-Liis tegid ilusad soengud: tupeerisid ning lasid lakki peale, mõnele panid ripsmetušši ka juustesse.

Anni ja Enelin andsid rebastele vastavad T-särgid või põlled.

Teised klassiõed ja -vennad lasid neile igasuguseid lõhnu peale. Ütleme nii, et rebased haisesid korralikult.

Kuid ega me tervet klassi saanudki retsida. Mõni puudus koolist ja kaks poissi, Jaan ning Karl-Kevin, olid jooksaus. Karl-Kevin saadi kätte esimese tunni ajal, Jaan tuli ise, sest ei viitsinud enam joosta.

Pärast esimest tundi said nad ka esimest korda süüa. Täpselt ma ei mäleta, mida. Igatahes õhtu ja päeva peale said nad süüa selliseid asju: koeraküpsiseid, hapukapsaid, hapukoore, oliiviide ja muude lisanditega salatit, vürtsikilu, beebitoitu, silku vahukoore ja seentega, pannkooke ohtra küüslaugu ja sibulatega, tuunikala ning muid asju. Me mõtlesime küll, et me ei anna neile palju süüa, kuid paraku läks see teisiti. Harjutused olid toredad olnud, kommenteerisid meile mõned 10. klassi tüdrukud ja poisid.

Õhtusest retsist võttis osa vähem inimesi kui päevasest. Kes ei leidnud endale transporti ja kes ei viitsinudki tulla. Kokku oli meil viis kontrollpunkti. Esimeses pidi pea algul ühte kaussi pistma, kus sees oli mingi vedelik, sealt seest pidi otsima kilu. Järgmises punktis pidi jooksuma teatud maale ja tagasi, kes enne tagasi jõudis, oli võitja. Seal sai süüa pannkooke ning sibulat, kala vist ka isegi. Võileivagrillis tehtud võileibade vahel oli kala ja juustu. Järgmises punktis pidi midagi jälle kausist otsima. Järgmises punktis oli mäe peal kile, millel oli igasuguseid vanaks läinud asju: tomatid, kurgid, apelsinid jne. Rebased pidid sealt kõhuli alla laskma. Kui nad alla jõudsid, said munaga vastu pead. Järgmises punktis pidid nad sööma nuudleid, mille sees oli küüslauk ja veel midagi. Järgmises punktis, mis oli ka viimane, pakuti kokteili, mis koosnes keefirist ja mädarõikast.

Õhtu lõppes meeldiva grilliga, kus osa rebastest, need, kes olid kohal, said kätte oma rebasetunnistused.

"Siin me oleme" ehk pedagoogid Saaremaal

Kullamaa Keskkoolis on kujunenud ilusaks traditsiooniks, et juhtkond korraldab õpetajatele ja personalile õppeaasta lõpul väljasõidu mõnesse Eestimaa kaunisse kohta. Sel aastal külastati Saaremaad (16.-17.juuni). Reis algas hommikul kella seitsme paiku ning Kuressaarde jõuti enne keskpäeva. Selleks ajaks oli ka tugev vihm sadu järele andnud.

Nagu arvata võiski, külastati esimesena Saaremaa tuntuimat huviväärsust- Kuressaare piiskopilinnust. Ekskursioon lossis toimus giidi saatel, kes andis ülevaate linnuse ajaloo ja vastas ühtlasi küsimustele.

Kuigi olin varemgi seal käinud, jättis linnus meeldiva mulje ning pakkus palju uut huvitavat, seda enam, et nüüdseks on see lõplikult restaureeritud. Lisaks vanadele eksponaatidele võis näha samuti kaasaegset kunsti ja Vigala kutsekooli õpilastööde väljapanekut.

Peale lossiekskursiooni anti paar tundi vaba aega Kuressaarega tutvumiseks. Mina patseerisin paari kolleegiga vanalinna kitsastel tänavatel, külastades muu hulgas turistidele mõeldud söögiasutust ja kauplusi. Ühest sellisest ostis Peep Jõevee mulle ilusa rahvusvärvides murumütsi, mida ma kandsin järgnevalt reisi lõpuni. Oma ostu põhjendas Peep kaupmehele, et mul on kohe saabumas sünnipäev, mistõttu õnnestus tal algset hinda oluliselt alla tingida.

Kuressaarest viis meie tee edasi Kaarmasse, kus külastasime renoveeritud talumajas paiknevat väikest perefirmit, mille toodanguks olid erinevad ökoseebid. Firma omanikeks oli internatsionaalne abielupaar (mees inglane, naine saarlanna), kes tutvustas ökoseebi omapära ja valmistamise tehnoloogiat. Kuna seebivalmistamise demonstreerimine osutus võrdlemisi pikaks, siis jõudsin vahepeal sõbruneda pererahva lumivalge kassiga.

Kaarmast jätkus sõit Sõrve poolsaarele, mille tipust avanes ilus vaade avamerele. Sealsamas paiknes ka omapärane ajalootuba, mille väljapanekud on kogunud kohalikud ajalooentusiastid. Näha võis Sõrve kultuuri- ja eluoluga seotud eksponaate, kuid kõige enam oli siiski relvi ja muid militaariesemeid. See on ka igati mõistatav, sest viimase sõja ajal toimusid Sõrve säärel ühed verisemad lahingud Eesti pinnal. Ajalootoa õuel olid välja pandud omakorda suuremad esemed, nagu meremiinkestad, roostes soomustehnika ja koguni vene hävituslennuki alumiiniumist raam. Õeldust nähtub, et militaarturistidele pakub Sõrve poolsaar palju huvitavat. Maastikku ilmestavad arvukad sõjaaegsed kaitserajatised (nt. betoonist kuulipilduja

pesad, suurtükialused, tulejuhtimistornid) ja mitmed lahingupaigad, millest tuntuim on kahtlemata Tehumardi. Seal leidis aset 1944.aasta sügisel kuuluse öölahing, milles osalejad pimeduse tõttu kasutasid lähivõitluses sapöörilabidaid ja püssipärasid. Nimetatud lahingupaika meenutab sihvakas dolomiitobelisk, mis on omapärane ja pilkupüüdev. Seetõttu käisin seda paari kolleegiga (Õnnela, Maarja) lähemalt uudistamas, seda enam, et meie ööbimiskoht asus vaevalt paarisaja meetri kaugusel mainitud mälestussambast. Tehumardi puhkeküla pakkus külastajatele mitmeid mugavusi (WC, dušš, köök), kusjuures osa meie reisiseltskonnast käis ka saunas. Samuti ei puudunud grillimisvõimalused, mistõttu õhtu kujunes meeleolukaks koosviibimiseks, millega kaasnes ühislaulmine ja ohjeldamatu lihasaaduste manustamine, sest šašlõkki jms. oli kaasa võetud suurtes kogustes.

Järgmisel hommikul võeti kurss Saaremaa põhjarannikule. Külastasime Mustjalas asuvaid kauneid kalurikülasid, millest ühele andis erilise võlu tänava ääres paiknev vana paat, mis oli täis istutatud lillesid. Samuti sai uudistatud uut sadamat, mille akvatooriumil toimus 2006.aastal Eesti esimene mereväeparaad, ja imetletud Panga pangalt avanevat lumavat vaadet merele.

Edasi siirdusime Maasilinna, kus asus keskajal ordulinnus, mille saarlased pidid püstitama karistuseks Jüriöö ülestõususe osalemise eest. Sealse vallavalitsuse eestvedamisel on pinnase alla mattunud müürid ja võlvid nüüdseks lahti kaevatud ning muudetud huvitavaks vaatamisväärsuseks.

Maasilinnast jätkus sõit Orissaarde ja sealt Muhusse, mis oli ühtlasi reisi lõppsihiks.

Muhus sai külastatud Koguva küla ja vanas ümberehitatud taluhoones asuvat

kunstinäitust. Osa seltskonnast käis ka jaanalinnufarmis, kuid mina jalutasin sel ajal omapead ringi ning imetlesin Muhumaa kiviaedadega ümbritsetud talusid ja suuri kadakaid.

Saaremaa reisiga jäin isiklikult väga rahule, kuna külastasin paljusid paikasid, kus ma varem viibinud ei olnud (nt. Saaremaa põhjarannik ja Maasilinn).

Lõpetuseks veel niipalju, et Saaremaa külaskäigule andsid jumet ja lisasid vürtsi Peep Jõevee tähelepanelikud ning humoorikad kommentaarid, mis naerutasid kogu reisiseltskonda.

Ervin Rannik

Abiturientide põnev kooli algus

XII klasside õpilased külastasid kooli alguses Eesti väikesaari.

12.A väljasõidust oli klassijuhataja Elle Palmpuu, kes nende huvitava reisi korraldas, nõus kirjutama väikese kokkuvõtte:

Kevadel otsustasime klassiga, et sügisel teeme laevareisi Ruhnu. See sai võimalikuks tänu keskkonnaprojekti (KIK) rahadele. Septembrikuus on keeruline seda kaunist väikesaart külastada, sest suvine laevaliiklusgraafik ei toimi ning lennureisid pole veel alanud. Siiski pääsesime viimase laevaga Munalaiu sadamast ja tagasi sõitsime Saaremaa kaudu.

Viibisime Ruhnus kaks ööd ja ühe päeva. Külalislahke direktor lubas meil ööbida koolimajas, mille ukсед on ööpäevaringelt avatud. Tegime jalgsi rännaku saare põhjapoolsesse tippu, kust läksime tagasi külla mööda mere kallast. Teel olles vaatasime tuletorni, külastasime Ruhnu ainulaadset kirikut, mis koosneb kõrvuti asetsevatest uuest ja vanast hoonest. Vana kirik on Eestimaa vanim puitehitis aastast 1643. Ruhnu tuletorn avati 1877. aastal vana puust tuletorni asemel, uus kokkumonteeritav raudtuletorn valmistati Prantsusmaal La Harve'is.

Torni projekteeris Gustave Eiffel.

Puhkasime ja nautisime suve lõppu Limo rannas, rentisime sealse sauna, grillisime siiga, saunatasime, ujusime ja jalutasime niiõelda laulvatel liivadel. Paljud olid sealsest rahust ja vaikusest vaimustuses ning lubasid kunagi kindlasti tagasi tulla. Tõsiseks takistuseks saarele minekuks on aga väike laev, mille loksumine tekitab mõnelegi tõsist merehaigust.

Siin on väike ülevaade selle eriskummalise ja kauge saare kohta Ruhnu valla kodulehe info põhjal:

Ruhnü pindala on 11,9 km², pikkus 5,5 ja laius 3,5 km.

01.01. 2007. aasta seisuga on Ruhnu saarel 31 majapidamist, kus elab kokku 64 inimest, kellest 20 on lapsed.

12.A muljeid reisist

- Väga põnev ja huvitav reis, mis jääb mulle arvatavasti alatiseks meelde.
- Ruhnus oli imeilus rand, kus võiks tunde olla ning lihtsalt merd kuulata.
- Hea koht, kuhu põgeneda rutiinse elu eest, sest Ruhnus pole kunagi kiire ning külajutud levivad kahe minutiga- elu on ikkagi põnev.
- Meeldejääv! Ülikõva!

12.B käis Kihnus. Nende reisi kirjeldavad pildid ja muljed.

- Väga Tore ja meeldejääv reis!
- Saun oli hea!
- Saun oli parim ja muidu oli ka lõbus!
- Saar iseenesest oli ilus. Puhas ja korras oli loodus. Meil vedas ka ilmaga, koht, kus ööbisime oli mõnus ja hubane. Saun oli kõige parem ja lambad jäid ka meelde.

- Kihnu on ilus, armas, pisike ja sõbralik koht. Meenutab minevikku- elati taludes, vesi tuli tuua kaevust.
- Seltskond oli hea, sai oma klassikaaslastest rohkem teada.
- Mälestused on väga head ning võiks seda kõike korrata!

Õpetajate päevast

2. oktoobril tähistasime koolis õpetajate päeva. Hommik oli enamikule õpilastest kindlasti üsna jahmatav, sest õpetajate päeva tähistamine oli reklaamitud reedele.

Hommik hakkas nagu tavaliselt, ainult selle erinevusega, et tunde andsid õpetajate asemel 12. klasside õpilased. Seekord polnud abiturientidel vaja tunde anda ainult oma noorematele eakaaslastele, vaid ka õpetajatele, kes kolisid selleks päevaks kõrvalmajas asuvasse käsitööklassi. Neil toimusid seal 6 ainetundi pluss väike väitlusdebatt kahe direktori vahel.

Ka aktus ei olnud hommikul nagu tavaliselt kombeks. Otsustasime selle paigutada 4. tunni ajale ning see toimus kultuurimajas. Aktus kestis seekord pikemalt, tavalise 20minuti asemel lausa 45 minutit, mis oli tihedalt sisustatud erinevate esinemiste ning õpetajate õnnitlemisega. Seal esinesid meie kooli kõige väiksemad laluga, pillimängijad, kuulsime luuletust, XII klassid esitasid oma kavad ning loomulikult ei puudunud ka õpetajatelt väga vahva etteaste.

Peale kaheksandat tundi, kui õpilastel oli aeg kodu poole asuda, said õpetajad veel abiturientidega kokku, et arutada päeva muresid ja rõõme ühise kohvilaua ääres.

Leidsime, et kuigi päev ei möödunud päris muretult, polnud ükski neist lahendamatu ja tulime kõige vajalikuga toime. Päev oli üsnagi väsitav, kuid samas väga tore ja meeldejääv.

Jaanus Ratas

Õpetaja:

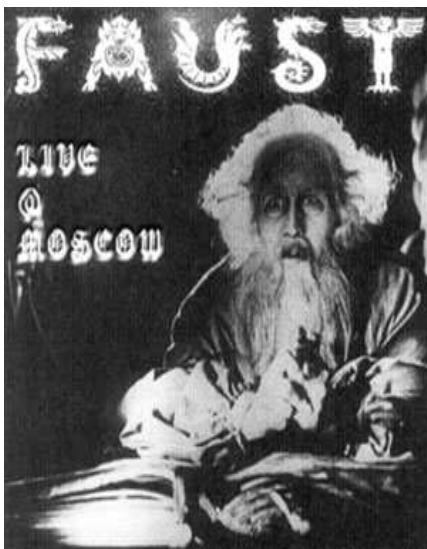
Selleaastane õpetajate päev oli traditsiooniline, aga mõjus väga uudsena. XII klassid ja nende klassijuhatajad olid kogu päeva põhjalikult läbi mõelnud. Traditsiooniline oli pedagoogide asendamine abiturientidega ja ka tunde on õpetajatele varem antud. Õpetajatele meeldis väga aktus, kus olid meeldivad üllatused: portreepiltidega kaardid ja 12.B näidend.

Põnev oli väitlustund, kus direktorid Jaanus Ratas ja Meelis Välis diskuteerisid teemal "Külajuttude poolt ja vastu". Sellest arenes vägagi emotsionaalne sõnavahetus, mida oli kuulajatel huvitav jälgida.

Senikaua, kui koolis toimusid viimased tunnid ja sööklas tehti ettevalmistusi päeva lõpetuseks, käisid õpetajad lehtede sahinall surnuaias oma kadunud kolleegide haudadel.

Veelkord õpetajatepoolsed tänud soliidse ja väljapeetud päeva läbiviimise eest abiturientidele!

Õnnela Palmiste

Palju on hea, aga mitte liiga palju!

Näidend "Faust"

Näidend oli tehtud kaasaegseks. See polnud raamatu kõite järgi tehtud.

Näidend oli huvitav ja suhteliselt põnev.

Näidendit esitasid ainult neli *näitlejat*, aga nad said suurepäraselt hakkama oma osade *näitlemisega*.

Näitlejad oskasid väga hästi oma rollidesse sisse elada. *Näidendiga* saab olla väga rahul. *Näidendis*

kasutasid *näitlejad* tänapäevaseid sõnu ja väljendeid. See, et nad kasutasid tänapäevaseid väljendeid, tegi selle *näidendi* huvitavaks ja põnevaks.

XXX

Stiilinädalast kirjutab Kristiina Rogenbaum

Stiilinädal algas 13. oktoobril. Selle raames pidid kõik kandma iga päev mingit kindlat värvi riietust ning sinna juurde kuuluvaid aksessuaare. Oli näha paljusid, kes sellest midagi ei arvanud, kuid oli ka neid, kes iga päev stiilivärvi kandsid. Huvitav oli vaadata, mis kellelgi seljas oli. Osavõtjaid oli väga palju, eriti algklassides. Mõni oli lausa üleni selle päeva värvides.

Kõige aktiivsemalt võttis osa 8. klass.

Enam kanti esmaspäeva värvi ehk valget- siis olid peaaegu kõik õpilased ühes toonis.

Algselt teisipäevaks plaanitud sinise kandmine lükati edasi reedele, sest koolis oli pildistamine.

Kolmapäeval kanti kollast, neljapäeval rohelist. Reede värv oli sinine, kuid kuna kõik olid väsinud pikast koolinädalast, ei olnud just eriti palju neid, kelle riietus oli sinine.

Aktiivsemalt osa võtnud klassid saavad autasustatud 10. klassi poolt.

N

"Mina olin siin"

See on mõtlemapanev film sassis suhetest, kuritegevusest, uimastitest ja nendega seonduvatest probleemidest.

Peategelane Rass oli pidevalt koolist puudunud ja tal oli otsas, seega otsustas ta oma olukorda parandada. Ta varastas võõra auto numbrimärgid, siis läks sõbra juurde, et laenata auto ja sellega benssiini varastada. Kasum lubati pooleks jagada. Poiss tegi töö ära, kuid sai politsei sappa ning sõitis autoga vastu seinale. Selle teo tagajärjel oli ta sõbrale rohkem kui 40 000 krooni võlgu.

Peale seda läks peategelane paari sõbra ja oma tüdrukuga klubisse, kus ta jõi ning kui nägi, et keegi võõras ta tüdrukut käperdas, kutsus ta mehe õue ning peksis läbi. Poiss ei usaldanud enam oma tüdrukut ja jättis ta maha.

Rass tahtis muutuda: hakkas käima koolis ning unistas arstiks saamisest. Kuid poiss oli võlgades ja vajab tööd. Üks sõber pakkus talle ja ta vennale rahateenimisvõimalust narkootikumide müümise näol ning seda nad tegema hakkasidki.

Alguses sujus kõik hästi, kuid peagi nende õnn pöördus ning film jätkus võigaste stseenidega peksmistest, vägistamisest ja suitsiidist.

Marianne Neigaus

Fantaasiajutte 4.

"4. klass sai
ülesandeks
kirjutada
jutuke
soovide

täitumisest.

Kaks parimat
on siin!"

Õnnela

Palmiste

Juri ja Artjom

See lugu juhtus 30 aastat tagasi ühe väikese kosmoselaeva imetleva poisiga, kes tahtis hirmsasti kosmoselaevaga lennata. Tal olid kõik toaseinad täis Sputnik 1 pilte ja esimese inimesena ümber maa lennanud Juri Gagarini plakateid.

Ja siis see juhtuski. Juri Gagarin astus tuppa ja küsis:

"Poiss, mis su nimi on?"

"Mina olen Artjom, aga sina?"

"Mina olen Juri Gagarin."

"Aga miks sa siia tulid," küsis Artjom.

"Ma tahtsin sind kosmosesse kutsuda. Me lähme Apollo 17-ga kuule."

"Muidugi tahan, Juri!"

"Apollo väljub viie päeva pärast kell 11.00 Moskva raketijaamast."

Kui õige päev kätte jõudis, jooksis Artjom raketitehasesse.

"Juri, ma olen valmis," hüüdis Artjom.

Juri ja Artjom läksid raketti, Artjom kuulis, kui loendati:

"10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0!"

Ja raket startis kuule. Nad lendasid kuu poole 3 päeva. Kolmanda päeva hommikul nägid nad kuud. Artjom jooksis kohe akna juurde vaatama, kuidas Juri raketiga maandus. Nad panid skafandrid selga ja läksid raketist välja kuule. Juri oli hõljumisega harjunud. Artjomile tundus see imelik, aga ta harjus varsti ära.

Pärast 3 tundi kuul olemist tahtis Artjom koju minna. Juri ja Artjom läksid raketti ja hakkasid maa poole lendama. Kui nad kolme päeva pärast Moskvasse raketitehasesse jõudsid, hakkasid kõik Jurile ja Artjomile plaksutama- kaua ja ilusti. Neist tehti kõikidesse lehtedesse pilte. Järgmise päeva alguses jooksis Artjom kohe lehte tooma. Lehe esikaanel olid Artjom ja Juri.

Ja nii saigi Artjom koos Juriga kuul käia.

Bruno Laande

klassi poistelt!

Koolipoisi soovid

Elas kord poiss Heino, kellel olid hinded halvad ja ta oli koos oma ema ja isaga väga vaene.

Ükskord keset lumist talve nägi ta väga ilusat liblikat. "See liblikas küll talveliblikas ei ole," arutles ta. Ja tõesti, see ei olnudki talveliblikas, vaid päris suveliblikas. Talle meeldis see liblikas nii väga, et ta jooksis liblikale järele ja hüüdis:

"Tule siia, ilus liblikas!"

Heino sai ta kätte. Järsku kuulis ta hästi vaikset ja peenikest häält.

"Ma tädan su soove, aga palun lase mind lahti."

See oli liblikas, kelle ta oli kinni püüdnud.

"Hea küll, aga ma hoian sind veel kinni, kuna mul on sulle peale ühte soovi veel midagi teha anda. Kõigepealt ma tahan, et mu pere oleks rikas," ütles ta.

"Olgu, nii saagu!"

Juba järgmisel päeval olid toad raha täis. Aga poisile sellest rahast ei piisanud. Ta oli liblika võrku kinni pannud ja läks tema juurde ja ütles:

"Ma tahan paremaid hindeid!"

"Hea küll!"

Läks Heino kooli. Tõesti olid ta hinded ainult viied. Ikka ei piisanud sellest Heinole. Läks uuesti liblika juurde ja karjus:

"Ma tahan, et kõik, mida ma mõtlen, saaks tõeks!"

"Ma ei soovitaks sul seda soovida, aga kui sa tahad, siis hea küll."

Tavaliselt ei mõelnud Heino halbadest asjadest, aga ühel päeval mõtles ta sellest, et pätid ajavad teda taga ja see mõte saigi teoks. Pätid said ta kätte, aga õnneks läks just sel hetkel politseinik mööda ja nägi, et nad Heinot kinni hoiavad ja tundis pätidki ära. Politseinik jooksis kiiresti Heinot päästma, sai pätid kätte ja saatis Heino kou.

Sellest ajast peale on Heino oma soovidega, mis võivadki täide minna, ettevaatlikum.

Janno Allika

Üks päev Kullamaa Keskkoolis

Otsustasin uurida elu teises koolis. Niisiis 10.oktoobril võtsin kätte ja läksin Kullamaa Keskkooli, mis asub Märjamaa ja Haapsalu vahel (Märjamaalt umbes 25 km, Haapsalust umbes 45 km kaugusel). See on väike maa kool, kus õpilasi on 241. Kooli direktor on Meelis Välis.

Tunnid algavad kell 9.00 ning 12. klass saab reedeti juba kell 13.40 vabaks. Tunniplaani vaadates jäid silma väga huvitavad ained – turism, ettevõtlus, vibutund, õigus. Käisin 12 a klassiga tundides, õpilasi klassis 14 : 11 tüdrukut, 3 poissi. Esimene tund pidigi olema õigus, aga selle asemel tehti ajalugu, kuna paralleel klass oli ekskursioonil ning see tund on neil koos. Ajaloo tundi andis üks väga lahe mees, Ervin, oskas õpetada ja ka õpilastega suhelda. Tunnis on vaba kord, õpetaja suhtleb õpilasega vabalt ja vastupidi.

„Kust said selle joonlaua? Mikis ta nii painduv on? Päris lahe!“ või siis õpetajal oli öösel mure: „Kuule sorry et sind hommikul segasin, aga mul ei olnud öösel kell kolm netti.“

Õhkkond koolis on sõbralik, ja tekitab koduse tunde. Õpilased ja õpetajad kellega kokku puutusin olid väga meeldivad – sõbralikud, abivalmis. Puudub vangalalik kasvatus, kord ja õhkkond. Ja mis veel koolis on toit, ekskursioonid jm TASUTA. Kool ise näeb hea välja. Klasside uste taha on pandud pingid, kus õpilased saavad istuda ja tundi oodata, koridorid on heas korras ja muuseas, kooli vägi valda, kui sellist, mulle silma ei jäänud! Koolis puudus küll puhvet, kuid see-eest paari sammu kaugusel asus pood.

Kullamaa Keskkoolis on järmised huviringid: muusikaring, kus lauldakse kolmes vanuseastmes: mudilased, lastekoor ja solistid, spordiringid: võrkpall tüdrukutele ja poistele ning kergejõustik, käsitööring, töötuba, näitering, ajalooring, kodutütred ning mänguring.

Veetsin ühe mõnusa päeva Kullamaal :).

Anna-Kaia Kikkas